

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 97.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939865776.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Aagesen holdt altsaa Ord. Saasnart han havde faaet Embedsexamen skaffede han sig et taaleligt Udkomme og et tarveligt Hjem at tilbyde sin Forlovede. Det blev modtaget med Henrykkelse, og han fandt en Slags Erstatning for det Offer han havde bragt, ved at see i hvor høi Grad det blev paaskjønnet. Den unge Kone var begeistret over sin Lykke - i hele tre Uger! Hun tog Værelserne, Meublerne, Kjøkkentøiet og Pigen i Besiddelse med samme nysgjerrige Interesse, hvormed hun som Barn havde undersøgt sine fulegaver. Hun prøvede sine Kapper for Speilet, og vendte op og ned paa Bøgerne i Hængereolen, for ret at see de smukke Bind, og hver ny huslig Visitation endte med, at hun faldt sin Mand om Halsen og sagde: »Alt dette er mit - det kan jeg takke dig for!« - Men da alle disse Herligheder havde tabt deres Værdie, som Legetøi betragtet, tabte hun sin Interesse derfor. - Husvæsenet blev lagt paa Hylden, ligesom Julegaverne i gamle Dage, og nu da hendes eget Hjem ikke længer var hende nyt, søgte hun Morskab og Adspredelse som Gjæst i Andres. Det varede imidlertid ikke længe før hun stødte paa uforudseete Hindringer! hendes Mand kunde kun yderst sjeldent faae Tid tilovers fra sine Forretninger til at følge med, og hvorlidt han end savnede hende hjemme kunde han dog ikke lade hende sværme alene om fra Bal til Bal, især da hendes uforsigtige Opførsel var Gjenstand for en alt andet end fordeelagtig Omtale; og da Aagesen efter flere unyttige Forsøg paa med det Gode at bringe hende til Fornuft og Eftertanke, gjorde sin Myndighed gjældende ved et Magtsprog, fulgte heftige Vredesudbrud fra hendes Side: den kjære, søde lille Mand blev et Uhyre, en Tyran, en Pedant. Galt var det, og værre blev det, da han saae sig nødsaget til at nægte hende de Summer, hun gjorde Fordring paa til sin Pynt - o Jammer! han var en Gnier! - Efter at denne skrækkelige Opdagelse var gjort, besluttede Fru Aagesen i sit stille Sind at sætte noget imod noget: vilde han hindre hende i at more sig ude, saa skulde hun til Gjengjæld hindre ham i at føle sig tilfreds hjemme. - Den Rolighed og Fornuft, hvormed Aagesen forskandsede sig imod det Uveir, der blev hyppigere og hyppigere i Huset, opirrede hende endnu mere, og det eneste Middel, hvorved han kunde skaffe sig den øieblikkelige Stilhed - thi Ro kunde Talen ikke være om! - der var nødvendig for hans Forretninger, var at skræmme hende. Men derved steg den Modbydelighed, hun indgjød ham, til en utaalelig Grad.